

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3810010417
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3810010417.7

Rozhodnutie

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Mgr. Kataríny Bubnášovej a Tatiány Zábojníkovej, v trestnej veci obžalovaného ml. B. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 17.3.2015 takto

r o z h o d n u t i e :

O b ž a l o v a n ý : ml. B. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B., Q. ul. č. XXX/XX,

je v i n n ý , ž e :

dňa 12.12.2008 okolo 23:55 hod. v Prievidzi, vedľa Hviezdoslavovej ulice, za budovou Priemstavu, pred barom Decent Café, počas bitky s poškodeným B. N., tento pichol nezisteným predmetom do pravej strany tváre a brucha, čím mu spôsobil reznú ranu na pravej strane tváre, od miesta pred ušnicou až po sánku, v dĺžke cca 6 cm, rezné rany na ušnici sa stratovým poranením na bolci pravej ušnice a bodno-reznú ranu na ľavej strane brucha, idúcu od predného výbežku panvovej lopaty vľavo oblúkom smerom hore k pupku, o dĺžke cca 15 cm, s poranením pobrušnice, ktoré si vyžiadali sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 5 - 6 týždňov, pričom poškodený bol z dochádzky do školy ospravedlnený od 13.12.2008 do 12.1.2009,

t e d a :

inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona, k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace,

výkon ktorého sa mu podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 13 (trinásť) mesiacov.

o d ŏ v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného ml. B. Z. (ďalej len „obžalovaný“), svedkov B. N., M. Z., G. N., L. W., X. M., V. Q., B. Z., W. W., MUDr. X. W. st., MUDr. V. N., znalca MUDr. Y. Z., oboznámil sa so zabezpečeným obrazovým záznamom z kamerového systému Mestskej polície Prievidza, oboznámil sa so znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu (č.l. 203-213, 214-218), oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že boli vyhadzovačmi vyhodení z krčmy. Na parkovisku ich väčšia skupinka začala biť. Jeho bili viacerí, on dostal päťami údery, kopance. Strhli ho na zem, na neho padli viacerí, on sa nebil, len sa rukami bránil. Zo zeme sám nevstal, vytiahol ho X. M.. Postupne začali prichádzať policajné autá. Ak v prípravnom konaní o priebehu deja udalosti vypovedal inak, bolo to preto, že bol pod psychickým tlakom, policajti mu tvrdili, že je z miesta záznam a tam je zachytený on. Mal v čase skutku oblečenú čiernu bundu - bomberu, celé žlté topánky, hnedé nohavice. Prečo v prípravnom konaní niektorí svedkovia jeho osobu označili za útočníka, ktorý spôsobil zranenie poškodenému B. N., sa nevedel vyjadriť. Že je niekto zranený, zaznamenal až pri jeho odchode, keď videl, že niekoho s krikom nakladajú do taxíka, bolo to pod Priemstavom. On stál pri krčmách na Terasách na druhej strane parkoviska, mladík na spodku parkoviska. V prípravnom konaní, keď vypovedal, že ho X. vytiahol za ruku a potom odišiel ku kruhovému objazdu, vysvetlil, že to malo byť v čase, keď už tam taxík nebol, až vtedy išiel preč. Na otázku predsedu senátu, že to priestorovo nesúhlasí, kde mal stáť a sledovať odchádzajúci taxík so zraneným mladíkom a miesto, kde sa nachádzal kruhový objazd, uviedol, že on to obišiel. Nevidel však, aké má mladík zranenie, to nebolo vidieť. On sa nikomu nepriznal, že niekoho pichol, len tvrdil, že sa bránil. Prečo o tom nevypovedal už v prípravnom konaní, sa vyjadril, že na to si nepamätá. Aj on mal sám zranenie - tiekla mu krv, škrabanec. Poškodeného pred skutkom nepoznal. O tom, aké zranenie mal mladík, sa dozvedel až na druhý deň od polície, že má mať ťažké zranenie. Stále si myslel, že len zranenie po úderoch, o pichnutí, bodnom poranení nevedel vôbec. Poranenie jeho ruky, nevie, ako mu vzniklo. V daný večer nemal zbraň - nôž, na mieste bolo viacero črepín od skla. Na otázku prokurátora, ako si vysvetľuje potvrdenie krvných stôp na jeho odeve a topánkach poškodeného N. a opačne, čo nasvedčuje tomu, že prišli do vzájomného styku, obžalovaný odmietol odpovedať, pretože je to „blbosť“.

Svedok M. Z. - otec obžalovaného vypovedal, že mala byť hromadná bitka, mal vybehnúť z vedľajšej krčmy i poškodený. To zisťoval od rôznych ľudí, ktorí mali byť na mieste. Vec sa vyšetrovala. O tom, že syn bol účastný nejakej bitky, sa od syna dozvedel až večer, keď sa syn vrátil z polície. Syn mu povedal, že keď chcel ísť z polície domov, musel sa priznať. Syn mu povedal, že nič nespravil. Viac sa o tom nerozprávali, povedal mu k tomu večer, že len sedel v krčme, že ho zbili, kopali na zemi, malo dôjsť ku konfliktu dvoch osôb v bare, boli vyhodení pred bar. Syn mu nepovedal, že kto ho napadol. Syn mal zranenie na hlave, nose, tiekla mu tam krv, mal poranenú ruku, nevedel sa mu však vyjadriť, ako k nim prišiel, lebo to bola mela, viacerí ho kopali na zemi. So synom nemá žiadne výchovné problémy. Syn mal byť spoznaný na podklade údajného kamerového záznamu mestskej polície.

Svedok B. N. vypovedal, že bol na Terasách, kde sa spolu s kamarátmi zabával v zariadení „Trojka“. Keď vyšiel von, vznikla vonku hromadná bitka, na ňu sa len pozeral. Mal vypité, mohol vypiť 6-8 poldeci hruškovice, tú vypil v čase asi 2 hodín, predtým i večeral, no necítil sa opitý. Potom vznikol konflikt (boli na parkovisku a tí ostatní asi 10 metrov ďalej, pri nich bol B. Z., ten pribehol neskôr, videl, s kým mal konflikt, prišiel v čase, keď kráčal k „Trojke“ a obžalovaný bol na zemi) medzi ním a obžalovaným. Obžalovaný bol drzý, začal jemu nadávať. Išiel smerom k obžalovanému, vzájomne do seba začali strkať, trmali sa, obžalovaný ho udrel možno do ramena, on jeho tiež strčil do ramena. Obžalovaný mával rukami pred sebou, rozhadzoval rukami, vtedy ho i mohol porezať v tvári, pocítil niečo v oblasti tváre, šuchnutie v

oblasti brucha bolo v čase, keď obžalovaný padal na zem, akoby sa ho chcel zachytiť, aby nespadol na zem. Predtým sa ho obžalovaný snažil udrieť do oblasti brucha, nevie, či ho zasiahol. Obžalovaný spadol na zem, asi sa zakopol, nevie, prečo spadol. On od obžalovaného odchádzal smerom k „Trojke“, vtedy pocítil niečo chladivé na bruchu, zistil, že má rozrezané brucho. On vôbec nepostrehol, ako mu vznikli zranenia. Konflikt trval možno 2-3 minúty. Spolu s obžalovaným nespadol na zem, on nebol na zemi, na zem padol len obžalovaný. Nikto ich neodťahoval, nevyťahoval obžalovaného. Či mal obžalovaný niečo v rukách, si nevšimol, mával s nimi, nepostrehol to, bola tam i tma. Mal oblečené rifle, krátke tričko, oranžovú mikinu, prechodnú bundu. Rifle nosí veľmi nízko pod pásom, i v čase hlavného pojednávania svedok ukázal, ako mal rifle oblečené, jednoznačne boli v oblasti pod jazvou v oblasti brucha, a tak ich mal, podľa vyjadrenia svedka na hlavnom pojednávaní, i v čase skutku, teda nie cez oblasť, kde mal rezné poranenie brucha. Rifle boli 3-4 cm pod ranou. Zranenie mu spôsobil obžalovaný. Obžalovaného po mene v čase skutku nepoznal, no pozná ho z videnia - z ulice, náhodné stretnutia. Obžalovaný nemal s nikým iným konflikt, nebol nikým napádaný, bol bokom od ostatných, čo sa tam bili, mal konflikt len s ním. Ich vzájomný konflikt vznikol len tak, možno bol obžalovaný drzý. Po tom, čo zistil, že je zranený, kričal na Z., na mieste bol taxík, ten ho zaviezol do nemocnice. Obžalovaný ušiel smerom k stavebnej škole, k posilňovni Galaxia, dole. Po skutku viac nebol s obžalovaným. Ako sa dostala vzájomne krv jeho a krv obžalovaného na ich oblečenie, nevedel bližšie vysvetliť. Okrem krvi nemal rifle nijakým spôsobom poškodené. Na bunde, ktorú mal oblečenú, mal poškodený rukáv. On mal šok, ako uvidel, že mu z brucha trčia črevá. On sa vôbec nevedel vyjadriť, kedy mu zranenia boli spôsobené. Na obžalovanom si nevšimol žiadne zranenie, ak mu vzniklo nejaké zranenie, tak asi vtedy, keď spadol na zem, možno ho udrel lakťom, päšťou obžalovaného neudrel. On nemal v rukách žiadnu zbraň, nôž. Nevšimol si, aby v ich blízkosti boli nejaké črepiny skla. V čase skutku bol študentom, mával prax v oblasti murárskych prác, tejto praxe sa nemohol zúčastňovať asi 1- 1,5 mesiaca.

Svedok G. N. vypovedal, že dňa 12.12.2008 sa v predmetný večer nachádzal s obžalovaným v S-bare aj s X. M., W., L., N. (to sú prezývky chlapcov, ich mená nepozná). Boli z baru vyhodení, pred barom sa strhla nejaká bitka. Bil sa I. s nejakou partiou. Jeho niekto zhodil na zem, spadli mu okuliare, W. ho zodvihol a spolu išli preč. Obžalovaného si všimol, keď odchádzali, bil sa s niekym, obžalovaný teda ustupoval, nejakí traja mladíci ho tlačili k autám. On nevidel obžalovaného ležať na zemi. Potom sa stretli asi po piatich minútach za budovou školy, išiel zo M.. Rozprávali sa spolu, obžalovaný mal rozbitú hlavu, krvácala mu, tiekla mu krv z nosa, mal i poranenú ruku. Obžalovaný mu povedal, že ho niekto udrel fľašou po hlave, ruku si poranil črepinami. Ešte im povedal, že sa pobili traja - štyria, že ho na zemi kopali. Nepamätal sa, že by im povedal, že niekoho pichol. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že sa obžalovaný priznal, keď spolu odchádzali smerom k baru Baladas, že našiel na mieste fľašu, túto rozbil, jedného chalana chytil za krk, dal mu tzv. kravatu a druhou rukou ho pichol do brucha, že ho pichol viackrát, vypovedal, že si už na to nepamätá, ak tak vypovedal v prípravnom konaní, je to pravda, pre odstup času na to mohol pozabudnúť. Na druhý deň išli spolu opekať, rozprávali sa vtedy, že sa pobili. On poškodeného nepozná, o poranení poškodeného sa dozvedel až na polícii, keď boli predvedení na políciu. Pripustil, že obžalovaný sa priznal k napadnutiu vraj preto, že chcel zamachovať. No či to bolo na druhý deň alebo až v čase, keď sa vykonávalo vyšetrovanie. Obžalovaný nenosieval so sebou nôž, nemal ho ani v deň skutku. Medzi nimi sa hovorilo, že to bol obžalovaný, iní i hovorili, že niekto iný. On nepostrehol, že by mal prísť na miesto nejaký taxík.

Svedok L. W. vypovedal, že boli v bare, spolu i pili, obžalovaný zrejme pil pivo, boli vyhodení z baru. Pred barom sa strhla bitka, z ich spoločnosti sa bil „L.“. On sa nebil. Obžalovaného bili traja - štyria mladíci v stoji, zhodili ho i na zem, tam ho kopali. I obžalovaný sa bránil, tiež útočníkov udieral päšťami. Potom sa obžalovaný postavil, postaviť sa mu pomohli oni. On postavil G. N. a odišli preč. Obžalovaný mal zranenie na hlave, na prstoch jednej ruky - mal porezaný prst (ukazovák). Nevedel, kto mu ho spôsobil. Povedal im, že pri bitke zranil niekoho on, že sa bili. Obžalovaný sa im v prítomnosti N. a X. priznal, že niekoho pichol, nepýtali sa ho prečo, bolo to na druhý deň. Toto im mal, vraj, však povedať len preto, že chcel zamachovať. Videl vozidlo TAXI, Z. v tom čase asi už odchádzal, nevedel to presne povedať. S obžalovaným sa stretli v priestoroch baru Balada.

Svedok X. M. vypovedal, že bol s obžalovaným, N., W., W., I., L., v S-bare. Pobili sa tam, bil sa i on, no kto to bol, nevedel povedať. Bitý bol i obžalovaný, bili ho asi piati, on i obžalovaného odťahoval. Nikto mu pri tom nepomáhal. On obžalovaného stále nesledoval, hneď, ako si všimol, že obžalovaného bijú na zemi, k nemu pristúpil a odtiahol ho. Čo však bolo dovtedy, nevedel povedať, nevie, čo obžalovaný robil. Viac už obžalovaného nebili, nevidel ani, žeby obžalovaného udrel fľašou do hlavy, videl, že niekoho iného (Handlovčana) udreli fľašou od Napoleónu do hlavy, táto fľaša sa i rozbila. Po údere spadol na zem. Fľaša tam bolo viac (tri - štyri), boli od tvrdého alkoholu. On si na obžalovanom ne všimol žiadne zranenie. Spolu potom boli ešte s obžalovaným na stanici, nevedel, že by obžalovaný mal problémy so zranením. Mal v ten večer vypité. Počul od obžalovaného, že sa s niekým pobil. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že Z. mu povedal, že niekoho bodol do brucha, no, podľa neho, on sa asi len chváli, nemohol to urobiť, pretože ho bilo asi sedem ľudí, on ho dvíhal, neskôr videl niekoho nakladať do taxíka, vypovedal, že to nevie vysvetliť. Obžalovaný sa asi zmienil, že niekoho pichol, bolo to asi, keď ich zobrala kriminálka, možno i vtedy, keď išli na opekačku, nepamätá si už na to. Keď muž nastupoval do taxíka, obžalovaný bol pod Priemstavom. Mladík, keď nastupoval do taxíka, držal si brucho, bol prehnutý, nebolo na ňom vidieť, aké má zranenie. Poškodeného N. nepozná. Rozprávali sa, že zranenie mu spôsobil niekto z mladíkov z Handlovej. Nevedel sa vyjadriť, či tento mladík bol niekde v blízkosti obžalovaného.

Svedok V. Q. vypovedal, že v pohostinstve popíjali s I., L., W., M.. Noxo sa pochytil s nejakým chlapcom. Boli vyhodení z pohostinstva, vonku bola tiež bitka. V čase skutku bol s obžalovaným kamarát, toho však neregistroval na mieste. Neskôr pripustil, že bol s ním v bare, pre odstup času na to pozabudol. Stretol sa s ním až na polícii. I jeho vyhľadala polícia a povedali mu, že on mal pichnúť poškodeného, vzali mu i nohavice. On v bitke, ktorú sledoval, nevidel obžalovaného, sledoval I., L., tam obžalovaný nebol, no ostatný priestor nesledoval. Odišiel smerom na stanicu. Pre odstup času si na podrobnosti nepamätal.

Svedok B. Z. vypovedal, že videl, že vonku sa obžalovaný s poškodeným trmali, obžalovaný od poškodeného utekal a potom uvidel, že si poškodený držal brucho, trčali mu črevá. On vyšiel von už v čase, keď sa trmali, ako konflikt začal, nevedel povedať. Ak v prípravnom konaní nevypovedal, že videl trmanie uviedol, že si to dodatočne premyslel a uvedomil, že tam bolo trmanie. Že to bol obžalovaný, vypovedal, že keď ho neskôr uvidel, stotožnil si ho s obžalovaným, i keď ho v čase skutku do tváre presne nevidel, mal oblečenú maskáčovú bundu, hnedý tmavý maskáč - nie čierny, rifle, mal vyholenú hlavu. Viac-menej si myslí, že to bol obžalovaný, súhlasí mu s jeho popisom. Že tou osobou je obžalovaný, mu potvrdil i obžalovaný. Pred barom bolo veľa ľudí, no čo robili, nevedel povedať. Poškodeného naložil do taxíka a išli do nemocnice. Obžalovaný mu už na druhý deň hovoril, že vie, kto to spravil, že tá osoba býva na jeho ulici.

Svedok W. W. vypovedal, že bol s obžalovaným, strhla sa bitka v krčme, potom vyšli von. On vonku stál a pozeral sa, čo sa robí. Videl, že vonku bili viacerí obžalovaného, bil sa i Q.. Obžalovaný sa bil na parkovisku, pri schodoch. Videl ho, ako padol na zem, asi siedmi do neho kopali. No potom ho už nevidel, kam odišiel, nevedel povedať. Asi desať minút hľadal obžalovaného, keď ho nenašiel, odišiel. Videl, že tam je bitka i medzi inými - napr. N.. Až neskôr sa dozvedel, že obžalovaného zobrala polícia, že ho obvinili z ublíženia na zdraví, bolo to asi o tri týždne neskôr. Nevedel sa vyjadriť presne, či sa tam bili len dvaja, mohli sa tam biť len dvaja pri autách, no on nevidel sa biť obžalovaného len s jedným. Poškodeného nepozná, po tom, čo ho uvidel, sa vyjadril, že ho na mieste ani nevnímal.

Súd vypočul ako svedkov lekárov, ktorí mali vykonať podľa operačného protokolu v spise na č.l. 324-325, s ktorým sa súd tiež oboznámil, revíziu rany v oblasti brucha poškodeného B. N. - MUDr. V. N. a MUDr. X. W. st. (pretože ako z dokazovania vyplynulo, predvolaný svedok MUDr. X. W. ml. nebol tým lekárom, ktorý bol dňa 13.12.2008 účastný výkonu). Svedok MUDr. X. W. sa vyjadril, že protokol vypisoval operatér, ten za jeho obsah i zodpovedá, na priebeh operácie si pre odstup času nepamätal, bližšie sa preto k pacientovi nevedel vyjadriť. Svedok MUDr. V. N. potvrdil, že operačný protokol vypisoval on, za

jeho obsahom stojí, zaznamenal do neho to, čo i bolo skutočne zistené, jednoznačne zotrval i na závere, že rezná rana zastala asi dva cm od lorica comunis. Na viac si pre odstup času nespomínal.

Súd sa oboznámil so zápisnicou o ohliadke miesta činu na č.l. 170-171, pri ohliadke boli zaistené stopy - biologický materiál (krvné striekance), znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča - číslo posudku PPZ-342/KEU-SL-EXP-2009 na č.l. 203-213, doplnkom - číslo posudku PPZ-342-2/KEU-SL-EXP-2009 na č.l. 214-218. Zo záverov posudkov vyplýva, že predložené stopy č. 1, 2 - sú to biologické stopy, ľudského pôvodu. Na odevoch, predložených od obžalovaného a poškodeného B. N. i svedka Q., bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi. Z DNA analýzy vyplýva, že rovnaký DNA profil krvnej stopy, zaistenej z ľavej topánky a z ľavého rukáva čiernej bundy obžalovaného, je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru s označením B. N., bolo dokázané, že pôvodcom krvných stôp je osoba, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál - označený B. N.. Krvná stopa, zaistená na pravej topánke a pravom pleci bundy obžalovaného Z., je zhodná s krvným profilom porovnávacieho materiálu s označením B. Z., osoba B. N. bol ako pôvodca týchto stôp jednoznačne vylúčený. Z výsledkov DNA analýzy krvnej stopy, zaistenej na pravej nohavici riflí poškodeného B. N., je zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru s označením B. Z.. Bolo dokázané, že pôvodcom tejto krvnej stopy je osoba, od ktorej bol zaistený porovnávací materiál s označením B. N.. Osoby, od ktorých bol predložený porovnávací materiál s označením B. Z. a B. N., sú vylúčené ako pôvodcovia analyzovanej krvnej stopy na rifliach s označením V. Q.. Zhodnosť bola zistená i z predloženej vzorky s označením B. Z. a vzorky steru spod nechtov ľavej ruky obžalovaného. Osoba V. Q. bol vylúčený ako pôvodca krvných stôp zaistených na tričku, mikine, bunde a rifliach poškodeného B. N..

Zo správy na č.l. 200a, 200b vyplynulo, že B. N. bol v školskom roku 2008/2009 žiakom 4.J triedy Strednej odbornej školy, T. Vansovej v Prievidzi. V čase od 15.12.2008 do 23.1.2009 mal ospravedlnenú absenciu na vyučovaní z dôvodu PN. Od 26.1.2009 do 30.1.2009, od 9.2.2009 do 13.2.2009 sa vyučovacieho procesu zúčastnil, na odbornom výcviku v dňoch 2.2.2009 do 6.2.2009, 16.2.2009 do 20.2.2009 sa nezúčastnil. V dňoch 19.12.2008 do 8.1.2009 boli v školskom roku vianočné prázdniny.

Súd sa oboznámil - prehral si obrazový záznam, zaistený z kamerového systému Mestskej polície Prievidza z kamery č. 3 zo dňa 12.12.2008 a 13.12.2008, názov súboru 23295902, 00000002, po vzhliadnutí ktorého možno konštatovať, že je záznamom snímané i miesto, kde ku skutku malo dôjsť, no v rozhodnom čase, popísanom v skutkovej vete, je snímané iné miesto sledovanej časti mesta predmetnou kamerou. Na zázname nie je zachytený priestor parkoviska v čase, popísanom v skutkovej vete, no i zo záberov nie sú, podľa názoru súdu, jednoznačne identifikovateľné osoby tam sa nachádzajúce a nasnímané na zázname.

Po vrátení veci súdu prvého stupňa Krajským súdom Trenčín na nové konanie a rozhodnutie po tom, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/29/2011 a zrušení napadnutého uznesenia v napadnutom výroku, na podklade dovolania podaného obžalovaným, okresný súd v intenciách rozhodnutia krajského súdu doplnil dokazovanie - pribral vo veci znalca z Odboru zdravotníctvo - MUDr. L. W., ktorý podal znalecký posudok, ku ktorému ho súd i na hlavnom pojednávaní, i v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/54/2013, vypočul. Pretože naďalej vyvstávali, predovšetkým vzhľadom na vyjadrenia obhajoby, pochybnosti v tom, či sa tento znalec oboznámil a následne i prihliadal pri podaní svojho znaleckého posudku na dôkazy, na nezákonnosť ktorých vo svojom rozhodnutí poukázal Najvyšší súd SR, súd vo veci pribral nového znalca, znalca MUDr. Y. Z.. Zo záverov znalca z jeho znaleckého posudku, na ktorom zotrval i pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní jednoznačne, vyplýva, že znalec vychádzal pri vypracovaní svojho znaleckého posudku len z tých dôkazov, ktoré mu boli súdom označené, zo zdravotnej dokumentácie pacienta a konzultácie s pôvodnými ošetroujúcimi lekármi poškodený utrpel dňa 12.12.2008 zranenie - rezné poranenie ľavého podbrušia s eventráciou čriev, zranenie vzniklo tenším ostrým predmetom, zranenie mohlo vzniknúť i za použitia črepiny rozbitej fľaše z tenkého skla, nie s hrubým sklom napr. fľaša od šampanského, fľaša musela mať hrot, reznú ranu ľavého líca, reznú ranu pravej ušnice, nešlo ťažké

zranenie v zmysle zmrzačenia, išlo o poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas, liečenie on stanovil na dobu šiestich až ôsmich týždňov, toto liečenie mohlo trvať i kratšie v prípade, že by navštevoval len školu, no poškodený bol učňom s praxou vo fyzicky namáhavej činnosti a ak by navštevoval len odborný výcvik, preto túto objektívne odôvodnenú dobu liečenia stanovil v takejto dĺžke. Okamžitý kludový režim musel byť poškodeným zachovávaný po dobu prvých štrnástich dní. Mechanizmom, ktorý bol v danom prípade použitý, mohlo vzniknúť závažnejšie zranenie, vzhľadom na použitý predmet a miesto, kam bol útok vedený, mohlo dôjsť k poškodeniu tepny, žily, ktoré mohlo viesť až k vykrvácaniu za veľmi krátku dobu, teda mohlo vzniknúť závažnejšie zranenie - krvácanie do dutiny brušnej. Pacient sa podrobil okamžitému operačnému zákroku, následne zranenie mohlo spôsobovať i bolesťivosť brucha, poruchy zažívania. Zranenie nezanechalo vážne následky u poškodeného.

Súd návrh zákonného zástupcu M. Z. mladistvého obžalovaného o opätovný výsluch svedkov G. N. zamietol, svedok bol riadne vypočutý ku všetkým otázkam, potrebným k rozhodnutiu súdu, strany v konaní mohli výsluch týchto svedkov vykonať, rovnako prípadne im na doplnenie položiť otázky, svedok mal byť len doložený, pretože, podľa názoru zákonného zástupcu, zahmlieval svoju výpoveď.

V skutku bolo obžalovanému kladené za vinu, že inému úmyselne ublížil na zdraví. Obžalovaný pripúšťa, že mal na danom mieste roztržku, no poprel, žeby on bol útočníkom, práve naopak, seba označil za obeť, on nespáchal skutok, ktorý mu bol kladený za vinu v skutkovej vete obžaloby. Súd vzhľadom na vyššie uvedené svedecké výpovede, jednotlivo i súhrne mal však preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, opísaného v skutkovej vete obžaloby - bližšie nezisteným predmetom, ani dokazovaním na hlavnom pojednávaní sa predmet, ktorým bol útok vedený, nepodarilo jednoznačne zistiť, no s prihliadnutím i na závery znalca s najväčšou pravdepodobnosťou týmto predmetom bola črepina skla (napr. rozbitá fľaša s časťou i hrdla), pichol poškodeného v oblasti tváre a brucha. Súd tento svoj záver oprel o jednoznačnú výpoveď svedka - poškodeného B. N., ktorý obžalovaného jednoznačne opoznal a označil za osobu, ktorá mu zranenie, ktorého povaha vyplýva zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Y. Z. spôsobil, popísal spôsob útoku, vedený obžalovaným na jeho osobu, svedka B. Z., ktorý jeho výpoveď potvrdil, ako ďalej uviedol, poškodený mu povedal, že útočníka pozná zo sídliska, i keď jeho meno nevedel, neskôr mu ho i ukázal, bol to obžalovaný. Prihliadol i na tú časť výpovede svedkov, ktorí vypovedali, že obžalovaný sa im v ten deň resp. v čase, keď si mali ísť spolu opekať, chválil, že niekoho porezal, udrel - pichol do brucha - svedkovia N., W., M.. V tej súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, ktorá vyplynula zo samotnej výpovede obžalovaného, že ten síce videl poškodeného, ako nastupuje do taxíka, no aké mal zranenie, z toho nebolo vidieť, o povahe zranenia sa mal dozvedieť až po tom, čo ho bola predviesť polícia. Teda v čase, keď mal o svojom konaní hovoriť vyššie uvedeným svedkom, v prípade, že by nebol sám pichol poškodeného do brucha, by nevedel, čo a v ktorej časti tela bolo poškodenému spôsobené. Rovnako prihliadol i na znalecký posudok, ohľadne zaistených krvných stôp na odevoch obžalovaného a poškodeného, oblečených v čase skutku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že tieto osoby prišli vzájomne do styku v čase krvácajúceho zranenia oboch aktérov, teda i poškodeného N.. Poškodený za jediného útočníka voči jeho osobe označil obžalovaného, ten mu spôsobil tak zranenie tváre ako i brucha. Ostatní svedkovia vypovedali o konflikte, v ktorom bol obžalovaný, odlišne, ich výpovede v tejto časti súd hodnotí ako nevierohodné, ovplyvnené snahou vyvinieť obžalovaného, resp. nesledovali celý priebeh konfliktu. Znalec z odboru zdravotníctva popísal mechanizmus, ako zranenie u poškodeného mohlo vzniknúť. Tento je, podľa názoru, súdu zhodný s popisom konfliktu poškodeným, zranenie mohlo vzniknúť rovnakým predmetom. Súd predovšetkým s prihliadnutím na závery znalca MUDr. Y. Z. (na závery znalca MUDr. L. W. pri svojom rozhodovaní neprihliadol), ohľadne povahy zranenia, jeho následkov, povahy a dĺžky ovplyvnenia obmedzenia v obvyklom spôsobe života, dospel k záveru, že obžalovaný poškodenému B. N. spôsobil zranenie - ujmu na zdraví, ako dlhšie trvajúcu ujmu na zdraví, ktorého charakter predpokladá skutková podstata prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona. I keď vzhľadom na závery znalca, že konaním obžalovaného mohlo poškodenému vzniknúť vážnejšie zranenie, to i podľa záverov znalca vzniklo - dlhšie trvajúca nemožnosť účasti na školskom vyučovacom procese po dobu osem týždňov, resp. mohlo vzniknúť - poranenie tepny, cievy, čo mohlo viesť až k vykrvácaniu a ohrozeniu poškodeného na živote, vzhľadom však na znenie ustanovenia § 391 odsek 2 Trestného poriadku, teda že napadnuté rozhodnutie bolo zrušené len v dôsledku dovolania, podaného v prospech obvineného, a preto v novom konaní nemôže dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech, teda zásady „zákaz reformatio in peius“, ktorej porušením by

došlo k rozhodnutiu v neprospech obžalovaného, preto konanie obžalovaného nekvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona (tak ako súd obžalovaného upozornil na hlavnom pojednávaní dňa 13.8.2010). Vzhľadom k tomu ani nemohol súd a ani neupravoval skutkovú vetu rozsudku v neprospech obžalovaného vyslovením ťažšieho následku v skutkovej vete rozsudku. Teda s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy, má súd preukázané, že obžalovaný svojím konaním tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, skutkom ustáleným v pôvodnej skutkovej vete rozsudku.

Štát chráni život a zdravie človeka ako jednu z najdôležitejších spoločenských hodnôt. Chráni ich pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaný svojím konaním porušil tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, charakterizujúcimi osobu obžalovaného č.l. 257, 258, 259-260, 261, 262, 471. O obžalovanom v mieste bydliska sú známe len evidenčné údaje. Nebol postihnutý v priestupkovom konaní. V škole dosahoval priemerné študijné výsledky. Správanie žiaka bolo v súlade so školským poriadkom. Doposiaľ nebol súdne trestaný. Pozitívna bola i správa Úradu sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, Odboru sociálnych vecí a rodiny. Odpisom registra trestov z 16.3.2015, z ktorého jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Pri ukladaní trestu, zohľadniac základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z § 34 odsek 1 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, tu prihliadnuc, podľa názoru súdu, na pomerne vážne zranenie, existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona, že obžalovaný viedol riadny život pred spáchaním trestnej činnosti, neexistenciu priťažujúcej okolnosti, osobu obvineného, možnosť jeho nápravy, resp. ostatné okolnosti, vyplývajúce z § 34 odsek 4 Trestného zákona, zohľadnil však i okolnosť, že od spáchania skutku uplynul dlhší čas, v ktorom obžalovaný viedol riadny život, nedopustil sa žiadnej inej trestnej činnosti, a teda spôsobom života preukázal, že nie je na jeho osobu potrebné pôsobiť trestom dlhšieho trvania, a potom súd dospel k záveru, že dôvodným a zákonným je u obžalovaného trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona a § 117 odsek 1 Trestného zákona, keďže ide o mladistvého páchatela, trest v trvaní štyroch mesiacov, výkon ktorého sa mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní trinásť mesiacov, pretože takýto trest je, podľa názoru súdu, dostatočný na ochranu spoločnosti, morálne odsúdenie konania obžalovaného, no predovšetkým dostatočný na prevýchovu obžalovaného, a preto takýto trest obžalovanému uložil. Pri ukladaní trestu zohľadnil i dobu, ktorá uplynula od samotného spáchania trestnej činnosti a spôsob života obžalovaného v tejto dobe, kde možno naďalej konštatovať, že konanie obžalovaného zo dňa 12.12.2008 bolo ojedinelé vybočenie jeho osoby zo slušného spôsobu konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.